

Skatteministeriet

20. november 2015
J.nr. 11-0296353

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes en orientering om, at en ændring af elpatronordningen, som vedrører fjernvarmeværker, ikke kan sættes i kraft.

Ændringen, som ikke kan sættes i kraft, er indeholdt i lov nr. 722 af 25. juni 2010.

Karsten Lauritzen

/ Lene Skov Henningsen

Orientering om, at en ændring af elpatronordningen, som vedrører fjernvarmeværker, ikke kan sættes i kraft

Elpatronordningen indebærer, at de omfattede varmeproducenter på visse betingelser kan anvende relativt lave energifgifter for elektricitet og fossile brændsler til fjernvarmeproduktion i varmeproduktionsapparater, herunder eldrevne elpatroner (store dyppekogere). Der er således tale om en afgiftslempelse. Ordningen har især til formål at forøge incitamentet til en fornuftig indenlandsk anvendelse af dansk produceret el, herunder klimavenlig el fra vindmøller, frem for uøkonomisk eksport af billig el. Ordningen trådte i kraft den 1. januar 2008.

Det blev efterfølgende aftalt, at ordningen skulle ændres, jf. den politiske aftale om bedre integration af vind fra oktober 2009 mellem den daværende regering (Venstre og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre. Som et af elementerne i aftalen skulle elpatronordningen (afgiftslempelse) udvides til også gælde for fjernvarmeværker. Hidtil havde elpatronordningen kun omfattet kraftvarmeværker.

På den baggrund fremsatte skatteministeren den 17. marts 2010 lovforslag om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og forskellige andre love (Ændringer i elpatronordningen, udvidelse af solcelleordningen og afgift på andre klimagasser end CO₂ m.v.) (lovforslag nr. L 162). Lovforslaget er vedtaget som lov nr. 722 af 25. juni 2010.

Med loven blev elpatronordningen udvidet, idet loven indeholder en ny regel om, at også fjernvarmeværker uden kraftvarmekapacitet omfattes af elpatronordningens relativt lave afgiftssatser for bl.a. elektricitet til fjernvarmeproduktion i elpatroner. Med denne ændring udmøntede loven elementet vedrørende elpatronordningen og fjernvarmeværker i den politiske aftale om bedre integration af vind fra oktober 2009. Ændringen fremgår af bl.a. § 1, nr. 6, 2. pkt., § 2, nr. 3, 2. pkt., § 3, nr. 3, 2. pkt., § 4, nr. 6, 2. pkt., og § 5, nr. 14, 2. pkt., i lov nr. 722 af 25. juni 2010.

Skatteministeren er ifølge loven bemyndiget til at sætte den nye afgiftslempelse i kraft.

Det fremgår af lovforslaget, at Skatteministeriet var i dialog med Europa Kommissionen om, hvorvidt denne afgiftslempelse for fjernvarmeværker skulle statsstøttenotificeres, og at den i givet fald først kunne træde i kraft, når Kommissionens godkendelse forelå.

I 2010 og 2011 var Skatteministeriets i dialog med Generaldirektoratet for konkurrence (COMP) og Generaldirektoratet for beskatning og toldunion (TAXUD) under Kommissionen.

Beskatning af elektricitet er reguleret i energibeskatningsdirektivet. Under dialogen med Kommissionen blev det klarlagt, at der ikke er hjemmel til den nye afgiftslempelse for fjernvarmeværker i energibeskatningsdirektivet. Kommissionen nævnte dog, at direktivet

giver mulighed for, at Rådet efter forslag fra Kommissionen kan give en særlig tilladelse til afgiftslempelse, når f.eks. hensynet til den fælles miljøpolitik taler for det. Denne tilladelse kan gives for en periode på højst seks år, men med mulighed for forlængelse. Ønsker en medlemsstat en sådan tilladelse, kan medlemsstaten sende en ansøgning til Kommissionen.

Skatteministeriet ansøgte i december 2011 Kommissionen om at stille forslag om tilladelse til afgiftslempelsen for fjernvarmeværker i Rådet.

Kommissionen bad derpå om supplerende oplysninger i sagen, herunder oplysning om,

- hvor stor kapaciteten er for de omhandlede varmeproduktionsapparater,
- hvordan den producerede fjernvarme begrænses til og fordeles på henholdsvis spidslast produktion og reservelast produktion,
- mængder af de forskellige energiformer til varmeproduktionen,
- en omkostningsanalyse, som kan begrunde niveauet for de reducerede afgiftssatser under afgiftslempelsen, og
- afgiftslempelsens eventuelle kvantitative påvirkning af udledningen af drivhusgasser, der er dækket af EU-beslutning 406/2009/EF af 23. april 2009, som vedrører medlemsstaternes forpligtelser til at reducere drivhusgasemissionerne frem til 2020.

Det har imidlertid ikke været muligt for Skatteministeriet at tilvejebringe disse oplysninger, da de tilgængelige talmæssige oplysninger på området er begrænsede og må suppleres med oplysninger fra de berørte fjernvarmeværker. Disse fjernvarmeværker, som oprindeligt ønskede afgiftslempelsen, har ikke set sig i stand til at bidrage med de nødvendige oplysninger.

Når Kommissionen således ikke kan få de efterspurgte supplerende oplysninger, stiller Kommissionen ikke forslag om tilladelse til afgiftslempelsen for danske fjernvarmeværker i Rådet. Dermed er det udelukket, at Danmark kan få tilladelsen.

Skatteministeren er på den baggrund afskåret fra at sætte afgiftslempelsen for fjernvarmeværker i kraft.

Skatteministeriet og Dansk Fjernvarme har drøftet dette. Dansk Fjernvarme har forståelse for, at afgiftslempelsen ikke kan sættes i kraft.

Reglen om afgiftslempelse for fjernvarmeværker vil blive foreslået ophævet ved lejlighed.